భ్రాంతి

వసుంధర

హోటల్లో కూర్చుని టిఫిన్ తింటున్నాడు నరేంద్ర.

అప్పుడతడి వద్దకు సర్వర్ వచ్చి ఓ కాగితమిచ్చాడు. నరేంద్ర సర్వర్ వంక చిరాగ్గా చూసి—"ఇంకా కాఫీ తాగందే—అప్పుడే బిల్లు తెచ్చేశావేమిటి?" అన్నాడు.

"బిల్లు కాదండి. ఒకాయన మీకీ చీటీ ఇమ్మన్నాడు" అన్నాడు సర్వరు.

నరేంద్ర చీటీ అందుకుని చూశాడు.

"నా పేరు విభీషణ్. హోటల్ గజపతిలో రూం నంబరు పదహారుకి—సాయంత్రం నాలుగున్నరకు వస్తే నన్ను కలుసుకోవచ్చు—" అని ఉంది చీటీలో.

నరేంద్ర ఉలిక్కిపడి సర్వర్ వంక చూసి—"ఈ చీటీ నీకిచ్చినాయన ఎక్కడున్నాడు?" అనడిగాడు.

"ఆయన కార్లో దిగేడండి. నన్ను పిలిచి ఈ చీటీ యిచ్చి మళ్ళీ కార్లోనే వెళ్ళిపోయాడండి—" అన్నాడు సర్వర్.

4

"మనిషెలాఉన్నాడు?"

"ఎత్తుగా, బలంగా ఉన్నాడు. పెద్ద పెద్ద మీసాలు జులపాల జుత్తు. పాంటు, షర్టు బదులు పంచికట్టుకుని ఉంటే—ఎస్వీరంగారావు రాక్షస వేషంలాగుండేది...."

నరేంద్ర ఉలిక్కిపడి—"అయితే అతడు గౌతమ్ అయుండాలి. కానీ అదెలా సాధ్యం?" అన్నాడు.

సర్వర్ ఏమనాలో తెలియక అతడివంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"గౌతమ్.... గౌతమ్...ఎలా వచ్చాడు?" అస్పష్టంగా గొణుక్కున్నాడు నరేంద్ర.

"సార్—కాఫీ తెచ్చేదా?" అన్నాడు సర్వర్.

"వద్దు—బిల్లు తీసుకురా...."

సర్వర్ బిల్లుతీసుకు రాగానే అంతవరకూ తింటున్న టిఫిను కూడా వదిలేసి వెంటనే లేచి వెళ్ళిపోయాడు నరేంద్ర.

"ఇతగాడికేమయిందో? అసలా చీటీలో ఏముందో" అనుకుంటూ ఆశ్చర్యపడ్డాడు సర్వరు.

2

నరేంద్ర తిన్నగా యింటికి వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకునే సరికి టైము తొమ్మిదయింది. అతడు మంచంమీద వెనక్కివాలి పడుకుని ఆలోచించసాగాడు.

వచ్చిన వ్యక్తి వర్ణన గౌతమ్‌కు సరిపోతోంది. నా పేరు విభీషణ్ అని చీటీలో వ్రాశాడతడు. అతడు గౌతమ్ అనడానికది మరింత బలమైన సాక్ష్యం. కానీ గౌతమ్ బ్రతికుండడానికి వీల్లేదు

అతణ్ని తన చేతులతో తాను స్వయంగా హత్య చేశాడు.

"నువ్వు హంతకుడివి. నిన్ను పట్టించడానికి హతుడే స్వయంగా వచ్చాడు. నువ్వింక తప్పించుకోలేవు...." అంది నరేంద్ర మనసు.

నరేంద్ర మనసునిండా భయం. తనువునిండా భయం. ఆ భయం అతడ్ని వర్తమానం నుంచి గతంలోకి తీసుకుని పోతోంది....

అసలిదంతా విశాలాక్షి కారణంగా వచ్చింది.

విశాలాక్షి చలపతి కూతురు. చలపతి ఆ ఊళ్ళో బాగా పేరున్నవాడు. పేరున్నవాళ్ళకూడా సింహస్వప్నం.

చలపతికి డబ్బుంది. డబ్బుకు మించిన తెగింపుంది. ఆ తెగింపు అతడికింకా యింకా డబ్బు సంపాదించి పెడుతోంది. డబ్బు సంపాదించడానికతడు చేసే పనులు మంచివి కావని చాలామందికి తెలుసు. కానీ అతడు చేసే పనులు చెడ్డవని చాటుగా అనుకునేందుకూడా అంతా భయపడతారు.

అటువంటి చలపతి కూతురు విశాలాక్షి. కానీ ఆమెను చూస్తే ఎవరికీ భయమనిపించదు. పుట్టినప్పుడే ఆ పాపను చూడగానే ముద్దుపెట్టుకోవాలనిపించేలా ఉండేది. వయసు పద్దెనిమిది దాటినాక ఇప్పటికీ ఆమెను చూస్తే అలాగే అనిపిస్తుంది. దానికి తగ్గట్టే విశాలాక్షి అలంకరణ పురుషులను రెచ్చగొట్టేదిగా ఉంటుంది. ఆమె అధునికమైన దుస్తులు ధరించడమే కాదు. అందమైన ఆమె శరీరంలోని వంపుసొంపుల తీరుతెన్నెలు శిల్పాలక స్పష్టంగా తెలియడానికా అన్నంత బిగుతుగా దుస్తులు ధరిస్తుందామె.

విశాలాక్షివైపు ఓసారి చూడగానే ఎవరూ చూపులు

మరల్చుకోలేరు. ఎవడికైనా తుంటరి బుద్ధి పుట్టినా—ఆమె చలపతి కూతురని యెవరో చెబుతారు. ఆ హెచ్చరిక చాలు—మనిషిని సన్మార్గంలో ఉంచడానికి!

ఒకరోజున ఓ దురదృష్టవంతుడు విశాలాక్షిని చూసి ముచ్చటపడ్డాడు. అతడు దురదృష్టవంతుడు కావడంవల్ల యెవరూ అతడ్ని చలపతి గురించి హెచ్చరించలేదు. అతడామెను బీచివద్ద చూశాడు. అవకాశంకోసం వేచి ఉన్నాడు. కాస్త కనుచీకటి పడగానే—సమీపంలో జనం పలచబడ్డారన్న జ్ఞానం కలగ్గానే అతడామె చేయి పట్టుకుని లాగాడు. దాంతో కూర్చున్న మనిషి నిలబడిందామె.

ఫేడెడ్ జీన్సుమీద స్పోర్ట్సు బనియన్ బిగించి కట్టిందామె. కనుచీకట్లో కూడా మిరుమిట్లు గొలిపే అందమామెది.

అతడామెను చటుక్కున కౌగలించుకున్నాడు.

విశాలాక్షి పెనగులాడింది.

అతడికి భల్లూకపు పట్టులా ఉంది. అందులోనూ వెచ్చటి ఆమె దేహ స్పర్శ అతడిలో భల్లూకానికి తేనెలా పరిమళిస్తోంది.

ఆమెను ముద్దుపెట్టుకోవాలని అతడి ప్రయత్నం.

"హెల్ప్!" అని అరిచింది విశాలాక్షి.

సముద్రపు ఘోషలో ఆ పిలుపు యెంతోదూరం వెళ్ళలేదు. అయినా ఆ సమయంలో ఆమె పిలుపందేటంత దూరంలో ఉన్నాడు నరేంద్ర.

అతడు జరుగుతున్నది చూశాడు. వాళ్ళిద్దరూ ప్రేయసీప్రియులా అన్న అనుమానమతడిలో ఉంది. ఆమె హెల్ప్ అని కేక వేయగానే ఆ అనుమానం పోయింది.

నరేంద్ర బలమైనవాడు కాదు కానీ అతడికి మార్షల్ ఆర్ట్సు కొన్ని కొందవరకూ తెలుసు.

విశాలాక్షి "హెల్ప్" అని అరిచిన రెండు క్షణాల్లో అతడామెను సమీపించాడు. మూడో క్షణంలో దురదృష్ట వంతుడు నేలకూలాడు.

"థాంక్స్—" అంది విశాలాక్షి.

ఆ పలుకునిండా ఆడతనం ధ్వనించి నరేంద్రను కదిపేసింది. అప్రయత్నంగా అతడూ "థాంక్స్!" అన్నాడు.

"మీరు నాకు థాంక్సెందుకు చెబుతున్నారు?" అందామె నవ్వుతూ.

నరేంద్ర తడుముకోకుండా—"నన్ను సాయానికి పిల్చినందుకు-మీకు సాయపడడం నా అదృష్టం-" అన్నాడు.

అప్పటికే ఆమె అతడి నాకర్షించింది.

విశాలాక్షి చేత ఆకర్షించబడడానికి కారుచీకటిలో కూడా ఒక్క చూపు చాలు!

"ఇంతవరకూ నాపైన ఇలా యెవరూ ధైర్యం చేయలేదు. ఇది మొదటి కేసు. సమయానికి మీరు రక్షించారు...." అంది విశాలాక్షి.

"నేను మిమ్మల్ని రక్షించి ఉంటే అది నా అదృష్టం. కానీ మీకు నాదో సలహా. మీ దుస్తులిక్కడ తిరిగే ఆడవారికి భిన్నంగా వున్నాయి. ఈ ఊళ్ళో యిలాంటి దుస్తులతో తిరగడంవల్ల ఏదో క్షణంలో ఏ పురుషుడికైనా మీమీద దాడిచేయాలనిపించవచ్చును" అన్నాడు నరేంద్ర.

"ఈ దుస్తుల్లో తప్పేముంది? విదేశాల్లో ఆడవాళ్ళివే వేసుకుంటున్నారు. సినీ నటీమణులివి వేసుకుంటున్నారు. ప్రచారానికి మోడల్ గర్ల్సు యివి వేసుకుంటున్నారు.

ఢిల్లీ, కలకత్తా, బొంబేలాంటి మహానగరాల్లో కూడా స్త్రీ లీదుస్తులు వేసుకుంటున్నారు. నా స్నేహితురాండ్ర కూడా యిలాంటి దుస్తులంటే సే మోజు. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులొప్పుకోరని బాధపడుతూంటారు. నాకలాంటి బాధలేదు కాబట్టి నేను వేసుకుంటున్నాను...."

"మీకు మాత్రం యెందుకు బాధలేదు? ఇప్పుడేం జరిగిందో చూశారుగా...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"ఏం జరిగింది? ఒకడు నన్ను తాకాలనుకున్నాడు. మరుక్షణం నేలను తాకాడు. ఇంకా లేవలేక అలాగే పడివున్నాడు...." అని నవ్వింది విశాలాక్షి.

"అందుక్కారణం నేను...."

విశాలాక్షి వెన్నెలలు కురిపించే చిరునవ్వుతో—

"మా నాన్న పేరు చలపతి. ఆయన్ను మెప్పించడం కోసం నన్ను రక్షించడానికెందరో కాసుక్కూర్చుని ఉంటారు. నేను ప్రమాదంలో పడాలని శతవిధాల దేవుణ్ని ప్రార్థిస్తూంటారు—" అంది.

"చలపతి ఎవరు?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"చలపతి పేరు తెలియదా మీకు? ఈ ఊరొచ్చి ఎన్నాళ్ళయింది?"

"రెండు నెలలు...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"అంటే మీదీ ఊరు కాదా?"

"కాదు—కాలేజీలో లెక్చరరుగా అపాయింటయ్యాను. ఇదే నా మొదటి ఉద్యోగం...."

"కానీ—రెండు నెలలంటే—అరవై రోజులు. రోజుకు ఇరవై నాలుగు గంటలు. గంటకరవై నిముషాలు. నిముషానికరవై సెకన్లు. ఇన్ని సెకన్లలో ఒక్కసారి కూడా మీరు మా నాన్న గురించి వినలేదంటే నమ్మ

శక్యంకావటండా ఉంది...."

"ఎవరండీ ఆయన? అంత గొప్పగా చెబుతున్నారు?"

"తెలుసుకోవలసిందే! ఆయన మహిమవల్లే మీరిప్పటి కప్పుడీ బీచివద్ద ఉద్భవించి నన్ను రక్షించారు...." అంది విశాలాక్షి.

"నాకు మీ నాన్న గురించి కాక — మీ గురించే ఇంకా ఇంకా తెలుసుకోవాలనిపిస్తోంది...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"కానీ మా నాన్న గురించి తెలుసుకున్నాక ఇంకేమీ అనిపించదు —"

నరేంద్ర చిరాగ్గా ఆమె వంక చూసి — "మీరు పదే పదే మీ నాన్న గురించి యెందుకు చెబుతున్నారో నాకర్థంకావడంలేదు —" అన్నాడు.

"అర్థంకావాలంటే ఓ పని చేయండి. కింద స్పృహ తప్పి పడున్న మనిషి చెవిలో నేను చలపతి కూతుర్నని చెప్పండి. తర్వాతేం జరుగుతుందో చూడండి —"

నరేంద్ర కిందకు వంగి ఆమె చెప్పినట్టే చేశాడు. మరుక్షణం ఆ మనిషి చటుక్కునలేచి మెరుపులా మాయమయ్యాడు.

"ఇప్పుడు వీడ్ని కార్ల్ లూయిస్ కూడా పట్టుకోలేడు" అని కిలకిలా నవ్వింది విశాలాక్షి.

• • •

వారం రోజుల్లో విశాలాక్షి, నరేంద్రల మధ్య స్నేహం బలపడింది. ఇద్దరూ ఒకరినొకరు అభిమానించుకున్నారు. ప్రేమించుకోసాగారు.

నరేంద్ర ఈలోగా చలపతి గురించి చాలా విన్నాడు. కానీ అతడవేమీ పట్టించుకోలేదు.

"మా నాన్నంటే నీకు భయంవేయడంలేదా?" అనడి

గింది విశాలాక్షి ఒకసారి.

"హోటల్లో టిఫిను చేస్తూ వంట వాడి గురించి ఆలోచిస్తామా?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"అయితే నువ్వు నన్ను ప్రేమించడంలేదా?"

"ఆ అనుమానం నీకెందుకొచ్చింది?"

"నువ్వు మా నాన్నను కలుసుకోకుండా మన ప్రేమ ఫలించదు కదా!" అంది విశాలాక్షి.

"విశాలా! నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. కానీ నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావన్న నమ్మకం నాలో ఇంకా కలగలేదు...."

"ఎందుకని?" అంది విశాలాక్షి.

నరేంద్ర మాట్లాడలేదు.

"నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నానని యిప్పటికే చాలా సార్లు చెప్పాను. అయినా నీకు నమ్మకం కలగలేదంటే నీ కంటికి నేనో వంచకురాలిలా కనిపిస్తున్నానన్న మాట...."

"కాదు విశాలా! నువ్వు నా కంటికో దేవతా మూర్తిలా కనబడుతున్నావు. నువ్వు నన్ను ప్రేమించేటంత అదృష్టం నాకుందా అనిపిస్తూంటుంది...."

విశాలాక్షి నిట్టూర్చి—"హమ్మయ్య! అంతేకదా—ఇంకా యేమో అనుకున్నాను...." అని—"నువ్వు మా నాన్నను కలుసుకో. మన ప్రేమ గురించి నిర్భయంగా చెప్పు...." అంది.

నరేంద్ర చలపతిని కలుసుకుని తన ప్రేమ గురించి చెప్పేశాడు.

చలపతి ఆశ్చర్యపోయి వెంటనే కూతుర్ని పిలిచాడు.

విశాలాక్షి నరేంద్ర మాటలు నిజమేనని చెప్పింది.

చలపతి వెంటనే- "మిస్టర్ నరేంద్రా! నీ ధైర్యానికి నిన్నభినందిస్తున్నాను. నువ్వు నాకు అనుచరుడిగా ఉండ తగ్గవాడివి—" అన్నాడు.

"నేను మీ అల్లుణ్ణి కావాలనుకుంటున్నాను...."

"ముందు అనుచరుడివి కావాలి. తర్వాతే అల్లుడివి."

"మీకంటివారు అనుచరులను అల్లుళ్ళు చేసుకుంటారంటే నేను నమ్మను " అన్నాడు నరేంద్ర.

"గుడ్ ....తెలివిగా మాట్లాడుతున్నావు. అల్లుడివయ్యాకేనా—నా అనుచరుడివవుతావా?"

"మామలకనుచరులు కావడం మా యింటి సంప్రదాయం కాదు—"

చలపతి చిరాగ్గా—"నువ్వు నా కూతుర్ని నిజంగా ప్రేమిస్తూంటే ఆ ప్రేమకోసం యేమైనా చేయగలవు-చేస్తావు...." అన్నాడు.

"నేను విశాలాక్షిని ప్రేమిస్తున్నది నాకోసం. మీ కోసంకాదు. నేనేం చేసినా ఆమెను సుఖపెట్టడానికే. దుఃఖంలో ముంచడానికీ, ప్రమాదంలో ఉంచడానికీ కాదు...."

"అంటే?"

"చలపతిగారూ! మీ పద్ధతుల గురించి నాకంటే మీకే బాగా తెలుసు. ఎల్లకాలం రోజులొకరివికాదు. ఏదో ఒకరోజున మీరు చట్టంముందు తలవంచక తప్పదు. ఆ రోజున మీ డబ్బు, పలుకుబడి, అధికారం—ఎందుకూ కొరగావు. మీ అమ్మాయినే డబ్బున్నవాడికో కట్టబెట్టినా వాడామెకు డబ్బునేతప్ప సుఖాన్నివ్వలేడు. ఈ ప్రపంచంలో సుఖపడడానికి డబ్బొక్కటే మార్గంకాదు. ఒకోసారి అది సుఖానికి అడ్డంకి అవుతుందికూడా. నాకు

మీ డబ్బుఅవసరంలేదు. నిజంగా అవసరంలేదు. నేను మీ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను. నా జీవితం, మీ పద్ధతిలో కాక నా పద్ధతిలో నడవాలి. ఎందుకంటే నేను నా పద్ధతిని కూడా ప్రేమిస్తున్నాను...."

చలపతి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"మీరు నిజంగా మీ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తూంటే మా ప్రేమను కాదనరు. ఆలోచించుకోండి—" అని వెళ్ళిపోయాడు నరేంద్ర.

• • •

మర్నాడే విశాలాక్షి నరేంద్రను కలుసుకుంది. ఆమె ముఖంలో ఉత్సాహంలేదు.

"అలా ఉన్నావేం?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"నాన్నకు నువ్వు నచ్చలేదు. నీ ధైర్యం నచ్చింది."

"అయితే?"

"మన పెళ్ళి జరగదు...."

"నాకు నమ్మకముంది. మన పెళ్ళి జరుగుతుంది...."

"నరేన్! మన పెళ్ళి జరిగినా నువ్వు నన్నిలా దుస్తులు ధరించనిస్తావా? ఫ్రీగా తిరగనిస్తావా? విచ్చలవిడిగా డబ్బు ఖర్చుపెట్టనిస్తావా?"

"నో—" అన్నాడు నరేంద్ర.

"అయితే నువ్వు నన్ను శాసిస్తావన్నమాట...."

"అవును...."

"అంటే నువ్వు నిరంకుశంగా ఉంటావన్నమాట...."

"విశాలా! నువ్వేమనుకున్నా సరే! నా పద్ధతులు నావి. నా వ్యక్తిత్వం నాది. కానీ ఒకమాట చెబుతున్నాను విను. నేనేం చేసినా అది నేనూ ఆచరిస్తాను....నా పద్ధతిలో జీవిస్తూ నిన్నూ అనుసరించమంటాను...."

అన్నాడు నరేంద్ర.

"నేనూ అంతే! వివాహమైనా యిప్పటిలాగే విచ్చలవిడిగా తిరగడం నా యిష్టం. నువ్వూ విచ్చలవిడిగా తిరిగినా నేనేమీ అనుకోను—" అంది విశాలాక్షి.

"శీలానికి ప్రాధాన్యతనివ్వనివాళ్ళు వివాహం గురించి ఆలోచించకపోవడమే మంచిది—" అన్నాడు నరేంద్ర చటుక్కున.

అప్పుడు విశాలాక్షి ముఖం ఎర్రబడింది—"నేను శీలానికి ప్రాధాన్యత నివ్వనని నీకెవరు చెప్పారు?"

"స్త్రీ పురుషులు విచ్చలవిడిగా తిరిగితే శీలానికి ప్రాధాన్యత ఉండదు—"

"అది నీ భ్రమ! విచ్చలవిడిగా తిరగడంలో మనిషి చలాకీతనానికి తృప్తి కలుగుతుంది. శీలాన్ని కాపాడుకోవడంలో మనిషి వ్యక్తిత్వం నిలబడుతుంది. ఇన్నాళ్ళుగా నా పరిచయంలో నా శీలం గురించి నీకనుమానం కలిగిందా?"

"శీలం గురించి నేనాలోచించలేదు కానీ భరించలేని వ్యామోహం మాత్రం కలిగింది నాకు. అందరూ ఆ వ్యామోహాన్నాపుకోగలరని నేననుకోను. నా వ్యక్తిత్వం నన్ను శాసించగలిగింది—"

"నిన్ను శాసించినది నీ వ్యక్తిత్వం కాదు....నా వ్యక్తిత్వం ...ఈ విషయంలో నీకేమైనా సందేహాలుంటే వెళ్ళి గౌతమ్‌ని కలుసుకో...."

"గౌతమ్ ఎవరు?"

"మా నాన్న ముఖ్యానుచరుల్లో ఒకడు. ఏదో విధంగా నన్ను పొందాలని తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు...."

నరేంద్ర ఆశ్చర్యపడి—"గౌతమ్ గురించి నువ్వింత వరకూ నాకు చెప్పలేదు...." అన్నాడు.

"ఇంతవరకూ నా శీలం ప్రసక్తి రాలేదు నువ్వు?" అంది విశాలాక్షి.

• • •

చెయ్యెత్తు మనిషి గౌతమ్. మగాళ్ళనే ఆకర్షించే రూపు రేఖలు....

అతడొకరోజున హోటల్లో టిఫిన్ చేస్తూండగా దూరాన్నుంచి విశాలాక్షి నరేంద్రకు చూపించి—"అతడే గౌతమ్—" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

నరేంద్ర కౌంటర్ వద్ద అతడికోసం యెదురుచూశాడు. వచ్చి బిల్లిచ్చేదాకా ఆగి—"నీ పేరు గౌతమ్ కదూ!" అన్నాడు.

"అవును మిస్టర్ నరేంద్రా!" అన్నాడు గౌతమ్.

నరేంద్ర ఆశ్చర్యపడి—"నేను నీకు—తెలుసా?" అన్నాడు.

గౌతమ్ నవ్వి—"పద—మాట్లాడుకుందాం—" అని ముందుకు నడిచాడు.

నరేంద్ర అతడిననుసరించి కారెక్కాడు.

కార్లో డ్రైవింగ్ సీట్లో గౌతమ్....అతడి పక్కనే నరేంద్ర....

కారు స్టార్టయింది.

"నువ్వు విశాలాక్షితో ప్రేమలో పడగానే నాకు తెలిశావు...."

"ఎందుకని?"

"విశాలాక్షిని నేను కంటికి రెప్పలా కాపాడు కుంటాను. ఆ సంగతి చలపతికి తెలుసు. అందుకే ఆయన

కూతురి గురించి నిశ్చింతగా ఉన్నాడు..."

"అంటే....చలపతి నీకు విశాలాక్షి డ్యూటీ అప్ప గించాడన్నమాట...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"నాకెవరూ డ్యూటీ అప్పగించరు. నేనే డ్యూటీ తీసుకుంటాను...."

"కానీ నువ్వు చలపతి అనుచరుడివని విన్నాను...."

"విశాలాక్షి కోసం నేను చలపతి అనుచరుణ్ణయ్యాను. ఆమె కోసం ఆయన నేం చెప్పినా చేస్తూంటాను. ఆదాయ నకు తెలుసు...."

"ఆమెను నువ్వు ప్రేమిస్తున్నావా?"

"అవును..."

"మరైతే పెళ్ళి చేసుకోలేదేం?"

కారాపాడు గౌతమ్. ఇద్దరూ కారు దిగారు. పక్కనే పార్కుంది. గౌతమ్ పార్కులోకి నడిచాడు. నరేంద్ర అతడిననుసరించాడు.

ఇద్దరూ ఓ క్రోటన్సు పొద దగ్గర కూర్చున్నారు.

గౌతమ్ సిగరెట్ వెలిగించి నరేంద్రకూ ఆఫర్ చేశాడు.

"నో థాంక్స్!" అన్నాడు నరేంద్ర.

"అయితే సరే — ఇందాకా నన్నేదో అడిగినట్లున్నావు...."

"నువ్వు విశాలాక్షిని ప్రేమిస్తూంటే — పెళ్ళి చేసుకోవచ్చుగదా!"

"విశాలాక్షి నన్ను ప్రేమించడంలేదు...."

"ఎందుకని?"

"ఆమెకు నా శీలంపై నమ్మకంలేదు...."

"నమ్మించడానికి నువ్వు ప్రయత్నించలేదా?"

"అలాంటి ప్రయత్నాలు చేయడం నాకు చిరాకు. ఆడపిల్ల నన్ను నన్నుగా ప్రేమించాలి "

నరేంద్ర అతడి వంక చిత్రంగా చూసి—"అంటే నిజంగానే నీ ప్రవర్తన సరైనదికాదా? నీ ప్రవర్తనను విశాలాక్షి భరించాలని నువ్వనుకుంటున్నావా?" అన్నాడు.

"అవును మగాడికున్న చురుకు ఆడదానికుండదు. అందుకే ఇంట్లో సుఖం లభిస్తున్నంతకాలం ఆడది మగాడి తిరుగుళ్ళ గురించి ఆలోచించకూడదు ..."

"అయితే నువ్వు విశాలాక్షికి తగిన వరుడివికాదు...."

నరేంద్ర వంక గౌతమ్ అదోలా చూశాడు—"అంత త్వరగా ఓ అభిప్రాయానికి రాకు. ఇబ్బంది పడతావు. నేను మూర్ఖంగా ఆలోచించే పాతరకం మగాడ్నికాదు. విశాలాక్షి ఎలాంటి వాతావరణంలో ఎలా పెరిగిందో నాకు తెలుసు. ఆమెకు విచ్చలవిడిగా తిరగడం అలవాటు. ఆ అలవాటునామె వదులుకోలేదు. కానీ వివాహమైతే భర్త ఆమె ప్రవర్తనను మార్చుకోమంటాడు. నేనైతే అలాగనను. ఆమె నాకు భార్యగా ఉండి నేను కోరినప్పుడల్లా నాదైతే చాలు. ఆ తప్పుడెలా తిరిగినా నేను పట్టించుకోను. ఏమీ అనను. అభ్యంతరపెట్టను. నాలాంటి భర్త విశాలాక్షికి వరం...."

"ఈ విషయం నువ్వు చలపతికి చెప్పాల్సింది...."

"చలపతికి చెప్పి ప్రయోజనంలేదు. ఆయనకు నేను అనుచరుడిగా మాత్రమే నచ్చాను. అల్లుడిగా నచ్చలేదు. ఆదాయన మొదట్లోనే చెప్పాడు...."

"అయితే ఆమెమీద ఆశలు వదులుకున్నావా?"

"లేదు. ఆమె ఒప్పుకుంటే చలపతి కాదనలేడని

నాకు తెలుసు. చలపతి కూతురు ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఏమీ చేయడు ..."

"అయితే యిప్పుడేం చేస్తున్నావు?"

"విశాలాక్షికి నా గొప్పతనం, విశాల హృదయం గురించి చెబుతున్నాను. ఆమె అర్థంచేసుకోగలదని ఆశిస్తున్నాను. మా ఇద్దరి స్వభావాలు, ప్రవర్తన ఒకలాంటివి. వుయ్ మేక్ యాన్ ఐడియల్ కపుల్ ....అదామె గుర్తించే రోజొస్తుంది "

"ఇంతవరకూ ఆమె గుర్తించలేదు. ఇకముందు కూడా గుర్తించకపోతే?"

"నీకు తెలుసో తెలియదో—ప్రస్తుతం మా యిద్దరి మధ్య ఓ సవాలు నడుస్తోంది...." అన్నాడు గౌతమ్.

"ఏమిటది?" కుతూహలంగా అడిగాడు నరేంద్ర.

"ఆరు నెలల క్రితం నేనామెకు ఏడాది గడువిచ్చాను. ఈ ఏడాదిలోగా ఆమె నన్ను పెళ్ళాడేందుకంగీకరించకపోతే— నేనామెను బలవంతంగా అనుభవిస్తాను. ఒకసారి నాతో అనుభవం రుచిచూసిన యే ఆడదీ మరో మగాడ్ని పెళ్ళిచేసుకోదు. నేను సరసంలో శ్రీకృష్ణుడ్ని మించినవాడ్ని. శృంగారంలో వాత్స్యాయనుడ్ని ఔపోసన పట్టినవాడ్ని.... నా సామర్థ్యానికి ఋజువులెన్నో ఉన్నాయి...."

"అయితే...."

"శాశ్వతంగా ఆమెను నా దాన్ని చేసుకునేందుకే నేనామెను బలవంతం చేస్తాను. ఈలోగా ఆమె ఆలోచించుకుంటుందా సరేసరి... లేదా.... ఇంక ఆమెకు ఆర్నెల్లు మాత్రమే గడువుంది...."

"నీ షరతు విని ఆమె ఏమంది?"

"ఏమంటుంది?" అని చెప్పుకోమన్నట్లు నవ్వాడు గౌతమ్.

"సాచి లెంపకాయ కొట్టి ఉంటుంది...."

"అలా కొడితే ఆమె విశాలాక్షి ఎందుకవుతుంది?" అని నవ్వాడు గౌతమ్— "ఆమె ఏమందో తెలుసా?.... నేను అద్భుతమైన ఆడదాన్ని. నేను మనసారా వశమైతే— ఆ పురుషుడు జీవితంలో నన్ను తప్ప మరో స్త్రీని కన్నెత్తి కూడా చూడలేడు. అందుకని బలవంతం గురించిన దురాలోచన ఉంచుకోకు. నా మనసును జయించడానికి ప్రయత్నం చెయి. నీకూ నాకూ ఏడాది మాత్రమే గడువిస్తున్నాను. ఏడాదిలో నువ్వు నాకు నచ్చావా సరేసరి, లేకుంటే ఆ తర్వాత నువ్వు నాకు నీ ముఖం కూడా చూపించకూడదు.... అంది...."

"బాగుంది— ఇద్దరికిద్దరే! పురుషుల్లో నీవు అపర శ్రీకృష్ణుడివి స్త్రీలలో ఆమె స్వర్గలోకపు అప్సరస. నీ విషయంలో లాగే ఆమె విషయంలో కూడా ఋజావులున్నాయా?" అన్నాడు నరేంద్ర నవ్వుతూ.

గౌతమ్ మరో సిగరెట్ వెలిగించి— "ఆమె గురించి అలా మాట్లాడకు. ఆమె నిప్పు...." అన్నాడు.

నరేంద్ర ఆశ్చర్యపడి — "నీకామెపై అలాంటభిప్రాయమున్నప్పుడు— ఆమెకు దూరంగా ఎందుకుండవు? నిప్పును ముట్టుకుంటే కాలుతుందని తెలియదా?" అన్నాడు.

"నిప్పుకు నేను భయపడను. అది నన్ను కాల్చలేదు. అందుకు ఋజావు కావాలంటే— ఇదిగో చూడు...." అంటూ గౌతమ్ నోట్లో వెలుగుతున్న సిగరెట్‌ను ఎడమ

అరచేతిలో ఉంచి గుప్పెట మూశాడు.

నరేంద్ర అతడివంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

కొద్దిక్షణాల తర్వాత గౌతమ్ గుప్పెట తెరిచి— "చూశావా—నిప్పు నన్ను కాల్చలేదు. ఆరిపోయింది-" అన్నాడు.

నరేంద్ర చలించకుండా — "అయితే నువ్వెందుకు ఆగినట్లు?" అన్నాడు.

"నాకు నిప్పంటే భయంలేదు. కానీ నీరంటే భయం. విశాలాక్షి నిప్పయితే చలపతి నీరులాంటివాడు. అదీ సామాన్యమైన నీరు కాదు. సుడిగుండాలతో కూడిన ఉప్పెన వంటి ప్రవాహపు నీరు. గజ ఈతగాడు కూడా ఆ ప్రవాహంలోంచి ప్రాణాలతో బైటపడలేడు. విశాలాక్షి జోలికి వెడితే నన్నా ప్రవాహం ముంచేస్తుంది...."

"అయితే ఏం చేస్తావు?"

"కదువిచ్చాను గా..అంతవరకూ ఆగుతాను. ఈలోగా విశాలాక్షి నేనంటే మనసుపడిందా — సరేసరి! లేదా ఆమెను బలవంతంగా అనుభవిస్తాను. అప్పుడామె నా దారికి రాకతప్పదు...."

"రాకపోతే?"

"జీవితంలో ఒక్కసారైనా విశాలాక్షిని అనుభవించాలన్నది నా కోరిక. అదితీరకుండా బ్రతికి ప్రయోజనంలేదు. అదితీరేక చచ్చినా బాధలేదు...."

"చాలా చిత్రంగా ఉంది...."

"చిత్రంగానే ఉంటుంది. కానీ ఈ కథ నేను నీకెందుకు చెప్పానో తెలుసా?" అన్నాడు గౌతమ్.

నరేంద్ర బదులుపలికేలోగానే—"విశాలాక్షి నా గడువు గురించి తండ్రికి చెప్పలేదు. అంటే సీరియస్‌గా ఆలో

చిస్తోందనే అర్థం. కానీ ప్రస్తుతం ఆమెకు నీతో పరిచయమయింది. నువ్వామెకు నచ్చావు. పైకి చెప్పకపోయినా చలపతికి కూడా నువ్వు నచ్చావనే అనిపిస్తోంది నాకు. అందుకే నేనీ కథ చెప్పాను...."

"ఎందుకు?"

"విశాలాక్షి విషయంలో నువ్వు నా ప్రత్యర్థివి. నిన్ను నేనెప్పుడు తల్చుకుంటే అప్పుడు కాలరాయగలను. కానీ విశాలాక్షికోసం—ఆ పని చేయలేను. నిన్నేమైనా చేస్తే ఆమె నన్ను క్షమించదు. అయితే నేను నిన్ను వదిలిపెడతానని అనుకోకు. నా కడుపు పూర్తయ్యేదాకా నువ్వామెకు శారీరకంగా కానీ మానసికంగా కానీ దగ్గరకాకూడదు. అలాచేశావో ఈ ప్రపంచానికి దూరమవుతావు...."

"నువ్వు నన్ను బెదిరిస్తున్నావా?"

"లేదు—హెచ్చరిస్తున్నాను ”

"అయితే నేనిక విశాలాక్షిని కలుసుకోకూడదా?"

"కలుసుకోవచ్చు. కానీ నీ అదుపులో నువ్వుండాలి."

"నేను నిన్ను కలుసుకున్నాను కాబట్టి కథ చెప్పావు. కలుసుకోకపోతే—ఏం చేద్దువు?"

"వెర్రివాడా—నిన్ను నా దగ్గరకు పంపమని విశాలాక్షికి చెప్పింది నేనే!" అని నవ్వాడు గౌతమ్.

* * *

"గౌతమ్ నిజంగానే ప్రమాదకరమైన మనిషి. చెప్పాలంటే ఎందరినో భయపెట్టే మా నాన్న కూడా అతడంటే భయపడతాడు...." అంది విశాలాక్షి.

"నాకు గౌతమ్ అంటే భయంలేదు...." అన్నాడు నరేంద్ర.

“నేను నమ్మలేను....” అంది విశాలాక్షి.

“నిన్ను నమ్మించాలంటే ఏం చేయను?”

“అతడ్ని చంపేయగలవా?”

“చంపడమా?” అని ఉలిక్కిపడ్డాడు నరేంద్ర.

“చూశావా—భయపడ్డావు....” అంది విశాలాక్షి.

“నేను భయపడేది గౌతమ్‌కి కాదు. హత్యకి....”

“ఆ హత్య గౌతమ్‌ని కాబట్టి—భయపడుతున్నావు.”

“లేదు విశాలా! నేను మనిషికి భయపడను. కానీ నేరస్థుడ్ని కావడం నా జీవితాశయం కాదు....”

“ప్రేమకోసం ఏమైనా చేయొచ్చు....”

“అది విచక్షణ లేని ప్రేమ....”

“ప్రేమకు విచక్షణ ఉండదు...”

నరేంద్ర నవ్వి—“నేను నీకంటే ఎక్కువగా నా జీవితాన్ని ప్రేమిస్తున్నాను. దాన్నెంతో అందంగా తీర్చిదిద్దుకోవాలని నా కోరిక. ఆ అందమైన జీవితంలో నీవూ ఒక భాగం కావాలని నేననుకుంటున్నాను. అందుకు నేనేమైనా చేయగలను. కానీ నువ్వు నా అందమైన జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోమంటున్నావు....” అన్నాడు.

“అంటే?”

“హత్యలు, నేరాలు మనిషిని సుఖజీవితానికి దూరం చేస్తాయి. నా మాట విని నువ్వూ ఆలోచించి చూడు..” అన్నాడు నరేంద్ర.

“కానీ సుఖజీవితానికి హత్య అవసరమైతే?”

“మంచి మనిషికి హత్య సుఖజీవితాన్నివ్వదు....”

విశాలాక్షి నరేంద్ర వంక రెప్పలార్పకుండా చూసింది. అతడి ముఖం గంభీరంగా ఉంది.

"నరేంద్రా! నీవు చాలా గొప్పవాడివి. నేను నా పద్ధతులు నీ కనుకూలంగా మార్చుకుందుకు ప్రయత్నిస్తాను. మా నాన్న నెదిరించైనా నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను——" అంది విశాలాక్షి. ఆమె మాటల్లో పట్టుదల ధ్వనించింది.

* * *

వారం రోజుల అనంతరం....

చలపతినుంచి నరేంద్రకు పిలుపు వచ్చింది. అతడు వెళ్ళాడు.

"నీలో మంచితనం, విశాలదృక్పథం, ఆత్మాభిమానం ఉన్నాయి. నీవంటి మనుషులు అరుదుగా ఉంటారు. నిన్ను నేను అల్లుడిగా చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను" అన్నాడు చలపతి.

"అంతా నా అదృష్టం——" అన్నాడు నరేంద్ర.

"మీ పెళ్ళి వెంటనే జరుగుతుంది " అన్నాడు చలపతి.

"వెంటనే వద్దు...." అన్నాడు నరేంద్ర...."ఎవరిలోనూ మార్పు వెంటనే రాదు. మీ అమ్మాయి విశాలాక్షి ఇంతకాలం పెరిగిన వాతావరణం వేరు. మన సమాజంలో ఆమె పద్ధతులు హర్షించబడవు. పురుష ప్రపంచం ఆమెను వెంటాడి వేధించి ఆరాధిస్తున్నట్లు కనబడుతూనే అపహాస్యం చేస్తుంది. ఇలాంటివి నాకెన్నో తెలుసు. అందుకే నేను విశాలాక్షిలో మార్పు కోరుకుంటున్నాను. ఆ మార్పును భర్తగా నేను శాసించకూడదు. వరుడిగా చూడగలగాలి...."

"అమ్మాయిలో మార్పు వచ్చేసింది...." అన్నాడు చలపతి.

"అది తాత్కాలికం. పెళ్ళికి ముందే కొంతకాలం పాటు ఆమె నేను కోరిన పద్ధతిలో జీవించి అందులోని ఇబ్బందులను స్వానుభవంతో తెలుసుకోగలగాలి. అలాంటి జీవితం తనకు బాగుంటుందనిపిస్తేనే మా పెళ్ళి జరుగుతుంది. పెళ్ళంటే నూరేళ్ల పంట అని మీకు నేను చెప్పనవసరం లేదు...."

చలపతి మాట్లాడలేదు.

* * *

ఆ సాయంత్రం విశాలాక్షి నరేంద్రను కలుసుకుని—

"నేను నిన్నారాధిస్తున్నాను. అందుకే నీ పద్ధతిలోకి మారాలనుకుంటున్నాను. నువ్వు మన పెళ్ళిని వాయిదా వేస్తున్నావు. ఎందుకు?" అంది.

"విశాలా! నువ్వు నాపట్ల ఆకర్షించబడ్డావు. ఆ మోజులో ఏమైనా చేయగలననుకుంటున్నావు? నీలో అసహనం బాగా ఉంది. మోజు తీరిపోతే అసహనం పెట్టువస్తుంది. అప్పుడు మన జీవితం నరకమవుతుంది. ఏ అసహనం నిన్నిప్పుడు పెళ్ళికి పురిగొల్పుతుందో అదే అసహనం రేపు విడాకులకు దారితీస్తుంది.

అలా జరక్కూడదనే నేను మన పెళ్ళిని వాయిదా వేస్తున్నాను. అనవసరంగా తొందరపడకు. కనీసం ఏడాదిపాటు నా పద్ధతిలో జీవించు. అందుకు నువ్వు నీ ప్రస్తుత వేషాధారణకు, స్నేహితులకు స్వస్తి చెప్పాలి. ఒక భారత యువతి ఎలా ఉంటుందో అలా మసలాలి. ఆరోగ్యకరమైన భోజనం తీసుకోవాలి. మనసుకు ఆరోగ్యాన్నిచ్చే పుస్తకాలు చదవాలి. అది ఓ ఏడాదిగడిస్తే నీకా కొత్త పద్ధతి నీకూ కూడా నచ్చితే.... అప్పుడు మన పెళ్ళి జరుగుతుంది—"

"సరే—ఏడాది తర్వాత మన పెళ్ళి జరిగితే అప్పుడు మళ్ళీ నాలో మార్పు రాదా?" అంది విశాలాక్షి.

"రాదు. ఈ పద్ధతిని ఒక ఏడాది కాలంపాటు భరించగలిగిన దానివి—జీవితకాలం భరించగలవు...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"కానీ నీకోసం ఇప్పటినుంచే ఈ పద్ధతిని భరించగలను—" అంది విశాలాక్షి.

"అది కొత్త మోజు. ఆకర్షణ...."

"ఆకర్షణకు తట్టుకుని నిలబడగల శక్తి స్త్రీకే ఎక్కువుంటుంది. నువ్వు నీ ధోరణిలోనే ఆలోచిస్తున్నావు తప్ప నా సమస్యనర్థం చేసుకోవడంలేదు. నేను నీపట్ల ఆకర్షితురాలినై వెంటనే వివాహం చేసుకుంటాననడం లేదు. నన్ను గౌతం సవాలు చేశాడు. అందుకింక కొన్ని నెలలు మాత్రమే గడువుంది. ఆ సవాలు పూర్తయ్యేలోగా మన పెళ్ళి జరిగిపోవాలి...."

"పెళ్ళయితే గౌతం సమస్య తీరిపోతుందా?"

"తీరిపోతుంది. అప్పుడు నాన్న నన్ను గౌతం నుంచి రక్షిస్తాడు...."

"ఇప్పుడెందుకు రక్షించడు?"

"నాన్న గౌతమ్‌కి ఓ ముఖ్యమైన పని అప్పగించాడు. అది గౌతంవల్లనే అవుతుంది. ఆ పని పూర్తయ్యేదాకా నాన్న గౌతం నేమీ చేయడు. అందుకే గౌతం సవాలుకు తెలివిగా వ్యవధిని నిర్ణయించాడు...."

"పని పూర్తికాకపోతే మీ నాన్నకేమవుతుంది?"

"లక్షల్లో నష్టం...."

"కూతురి సుఖంకోసం ఆమాత్రం త్యాగంచేయలేడా మీ నాన్న?"

"ఇప్పుడు మాత్రం నా సుఖానికేమిలోటు వచ్చింది అని నాన్న అంటాడు. గౌతం తన సవాలు నిలబెట్టుకుంటే అతడికే నన్నిచ్చి పెళ్ళిచేయడానిక్కూడా ఆయన సిద్ధం. సమస్య ఆయనది కాదు. వాది. నువ్వు తప్ప ఇంకెవరూ నాకక్కర్లేదు. నాన్న మన పెళ్ళి కభ్యంతర పెట్టడంలేదు. వెంటనే వివాహం జరిపించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మన పెళ్ళి జరిగితే—తనకు లక్షల్లో నష్టంవచ్చినా సరే—గౌతమ్ నో కంట కనిపెట్టి అదుపుచేస్తూండగలనని హామీ ఇచ్చాడు. కానీ నువ్వు" ఆగింది విశాలాక్షి.

"బెంగపడకు విశాలా! అనర్థమేమీ జరుగదు. మన పద్ధతిలో మనముందాం. అంతా దైవానికే వదిలిపెడదాం—" అన్నాడు నరేంద్ర.

విశాలాక్షి నిట్టూర్చింది.

* * *

విశాలాక్షి జీవన విధానంలో ఊహించని మార్పు వచ్చింది.

ఆమె వేషధారణలో పూర్తి మార్పు వచ్చింది. ఒకప్పుడామె మోహినిలా కనబడి రెచ్చగొట్టేది. ఇప్పుడామె వరమిచ్చే దేవతలా ఉంది.

ఆమె పూర్తిగా పాత స్నేహాలకు స్వస్తి చెప్పింది. ఇప్పుడామె స్నేహితులు మంచి పుస్తకాలు, మంచి అలవాట్లు.

ఆహారపుటలవాట్లతో సహా అన్నీ మార్చుకుంది విశాలాక్షి.

ఆమె సంకల్ప బలమెటువంటిదో కానీ ఆ మార్పు నామె మనస్ఫూర్తిగా ఇష్టపడుతోంది.

కూతురిలో వచ్చిన మార్పు చలపతికి కూడా ఎంతో నచ్చింది. ఆయన కూతురితో—"నరేంద్ర చెప్పేదాకా మన పద్ధతిలో తప్పుందనే నాకు తోచలేదు—" అని బాధపడ్డాడాయన.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. నెలలు గడుస్తున్నాయి.

ఒకరోజున విశాలాక్షి నరేంద్రను కలుసుకుని-"నాకు చాలా భయంగా ఉంది. గౌతమ్ అనుకున్నది సాధించేలాగున్నాడు—" అంది.

"నీ సహకారం లేనిదే అదతడివల్ల కాదు...."

"ప్లీజ్—నన్ను నమ్ము. గౌతమ్‌లో ఏదో ఆకర్షణ ఉంది. అది నిజం. నేను మనస్ఫూర్తిగా నిన్నే ప్రేమిస్తున్నాను. నువ్వే కావాలనుకుంటున్నాను. కానీ అతణ్ని కాదనగలనా అని భయమేస్తోంది...."

"ఈ సమస్య పెళ్ళయ్యాక కూడా రావచ్చు...."

"రాదు. భారత స్త్రీ పవిత్రతకు ప్రాధాన్యతనిస్తుంది. ఆమె ఏ సంప్రదాయంలో పెరిగినా పవిత్రతకు దూరం కాలేదు. పెళ్ళికాని ఆడపిల్ల పర పురుషుడికి లొంగిపోతే—అతణ్ని పెళ్ళిచేసుకునే అవకాశముంటుంది కాబట్టి ఆమె మనసు బలహీనం కావచ్చు. పెళ్ళయిన ఆడది తప్పు చేయలేదు. నా మాట విను. మనం పెళ్ళిచేసుకుందాం...." అంది విశాలాక్షి.

"విశాలా! ముందు నీవు నీ అసహనాన్ని జయించు. ఆ అసహనం నీలో లేనిపోని భయాలను సృష్టిస్తోంది..."

"నీ ధోరణే నీది తప్పు నన్నర్థం చేసుకోవేం?" అంది విశాలాక్షి.

"నిన్ను నేను బాగా అర్థం చేసుకున్నాను........" అన్నాడు నరేంద్ర.

విశాలాక్షి నిట్టూర్చి వెళ్ళిపోయింది.

ఆతర్వాత ఆమె మళ్ళీ అతణ్ని కలుసుకోలేదు. నరేంద్ర కూడా తామెకరికొకరు దూరంగా ఉండడమే మంచిదనుకుని ఊరుకున్నాడు తప్ప ఆమె గురించి తెలుసుకునేందుకు ప్రయత్నించలేదు.

అలా నెలరోజులు గడిచాయి.

ఒకరోజున నరేంద్రకు ఉత్తరం వచ్చింది విశాలాక్షి నుంచి.

"డియర్ నరేంద్రా!

అంతా అయిపోయింది. గౌతమ్ తన సవాల్లో నెగ్గాడు. నేనిక నీకు నా ముఖం చూపించలేను'

సెలవు. విశాలాక్షి."

ఇంతే ఆ ఉత్తరం....

నరేంద్రకా ఉత్తరం చదవగానే కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. మతిపోయినట్లయింది. అలా జరుగుతుందని అతడనుకోలేదు. ఆరోజే అతడు విశాలాక్షిని కలుసుకునేందుకు ప్రయత్నించాడు.

విశాలాక్షి ఇంట్లోనే ఉంది. అతికష్టంమీద ఆమె అతడి ఎదుటకు వచ్చింది.

"ఏం జరిగింది విశాలా?" అనడిగాడు.

"ఏం జరిగిందో తెలుసుకోవాలనుకుంటే నన్నడక్కు. జరిగింది నేను గుర్తుచేసుకోలేను. దయుంచి వెంటనే వెళ్ళిపో. నా మనసు బాగోలేదు. నేను బాగా అప్సెట్టయ్యాను. ఆత్మహత్య చేసుకోలేదంటే ఇంకా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. నీకు సంబంధించి నేను చనిపోయినట్లే లెక్క...." అందామె.

"అయితే గౌతమ్‌ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా?"

విశాలాక్షి కళ్ళెర్రబడ్డాయి—"వాడిని పెళ్ళిచేసుకోవడం ఈ జన్మకు జరగని పని. నేను వీలుంటే స్వయంగా నా చేతులతో చంపాలనుకుంటున్నాను. అదే యిప్పుడు నా జీవితాశయం..."

"వద్దు విశాలా! నీవంటి సుకుమారి ఇప్పుడు హత్యల గురించి ఆలోచించకూడదు. నీముందింకా నూరేళ్ళ జీవితముంది...."

"నా సుకుమార జీవితం ఓ కిరాతకుడి చేతిలో నలిగిపోయింది. దాంతో నా మనసు గట్టిపడి శిలగా మారిపోయింది. ఇక నీవేమీ చెప్పకు. నా దారి నాది. నీ దారి నీది...."

నరేంద్ర ఆమెతో ఇంకా మాట్లాడాలని ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు. అతడు తన గదికి వెళ్ళిపోయాడు. అతడు గదిలో మంచంమీద పడుకుని ఆలోచిస్తూండగా దగ్గరగా మూసి ఉన్న తలుపు తోసుకుని లోపలకు గౌతమ్ వచ్చాడు. అతడ్ని చూస్తూనే నరేంద్ర ఉలిక్కిపడి లేచాడు.

"నన్ను గుర్తుపట్టావా?" అన్నాడు గౌతమ్ నవ్వుతూ.

"ఇక్కడికెందుకొచ్చావ్?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"అయ్యో! నువ్వు నా కోసం వెతుకుతూ ఉంటావనుకుని జాలిపడి నేనే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాను...."

"ఎందుకు?"

"నువ్వు నిజంగా విశాలాక్షిని ప్రేమిస్తూంటే నీకు నన్ను చంపేయాలన్నంత కోపముండి ఉండాలి...."

గౌతమ్ వంక అదోలా చూస్తూ—"నాకు నువ్వంటే కోపమూ ఉంది. విశాలాక్షిపట్ల ప్రేమా ఉంది. కానీ నిన్ను చంపాలని అనుకోవడంలేదు—" అన్నాడు.

"ఎందుకని?"

"నిన్ను చంపితే నేను హంతకుడినై ఉరికంబ మెక్కాలి. అందువల్ల ఏం ప్రయోజనం సాధించినట్లు? పవిత్ర గంగాజలం పాపుల్ని శుద్ధి చేస్తుందితప్ప పాప పంకిలం కాదు. నేను విశాలాక్షిని పెళ్ళిచేసుకుంటాను. సుఖంగా జీవితం గడుపుతాను—"

గౌతమ్ నవ్వి—"విశాలాక్షిని గంగతో పోలుస్తున్నావు. అంటే ఆమెను ప్రతిరోజూ ఒక పాపికి అప్పగించుకుంటావా?" అన్నాడు.

నరేంద్ర ముఖం ఎర్రబడింది—"సరిగ్గా మాట్లాడు-" అన్నాడు.

"నేను సరిగ్గా ఆలోచిస్తున్నాను కాబట్టి సరిగ్గానే మాట్లాడుతున్నాను. నీ మాటలే సరిగ్గా లేవు. విశాలాక్షికి దగ్గరైనప్పుడల్లా నేను నీకు గుర్తొస్తూంటాను. నువ్వు సుఖపడలేవు....''

"అయితే యేమంటావ్?"

"విశాలాక్షిని నేనే పెళ్ళి చేసుకుంటాను. నువ్వు తక్షణం ఈ ఊరొదిలి వెళ్ళిపో. మళ్ళీ మా కెవ్వరికీ నీ ఊసుకూడా తెలియకూడదు ''

"ఎందుకని?"

"ప్రస్తుతానికి చలపతి నామీద పీకదాకా పగ బట్టాడు. నన్నాయన బ్రతకనివ్వడు. తన కూతురు నిన్ను ప్రేమిస్తోందని ఆయనకు తెలుసు. ఏదో ఒకరోజున విశాలాక్షిని నీకు కట్టబెట్టవచ్చునన్న ఆశ ఆయనకుంది. నువ్వు లేకపోతే ఆయనకు నేను తప్ప గతిలేదు. నువ్వు కనపడకుండాపోతే ఆయన నన్నేమీ చేయడు. తాత్కాలికావేశం దిగజారి మామూలు మనిషయ్యాక ఆయన

నా ప్రయోజనం కూడా గుర్తిస్తాడు...."

"నేనెక్కడికీ వెళ్ళను. నా విశాలను కష్టాల్లోనూ, దుఃఖంలోనూ వదిలి నేనెక్కడికీ వెళ్ళలేను. నేనిక్కడే ఉంటాను. ఆమెనోదారుస్తాను...."

నరేంద్ర ఇంకా యేదో అనబోతూ ఆగిపోయాడు.

గౌతం చేతిలో పదునైన కత్తి మెరుస్తోంది.

"కత్తినెందుకు తీశావ్?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"నువ్వు నా మాట వినకపోతే నేను నిన్ను చంపాలనుకుంటున్నాను. అయితే అందుకు గడువిస్తున్నాను.." అంటూ ఆ కత్తిని నేలమీద పెట్టి నాలుగడుగులు వెనక్కి వేసి."పదంకెలు లెక్కపెట్టేలోగా నీ నిర్ణయం చెప్పు. నేను నిన్ను చంపేదీ లేనిదీ నీ నిర్ణయంమీద ఆధారపడి ఉంటుంది...." అన్నాడు.

"ఎంత ధైర్యం నీకు? నా గదికి వచ్చి నన్నే చంపుతానంటావా?"

"నీలాంటి పిరికివాడి ముందు నాలాంటి వాడికేం__ నీకంటే పిరికివాడిక్కూడా ధైర్యం వస్తుంది...."

"నేను పిరికివాడిననుకుంటే నువ్వు పొరబడ్డావు...."

"లేదు. ప్రేమించిన ఆడదాన్ని బలవంతంచేసిన నేను నీ ఎదురుగా నిలబడ్డాను. నన్నేమీ చేయాలనిపించడం లేదు. నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూడు. నీవు నిజంగా పిరికివాడివి. కాకపోతే నన్ను చంపాలనుకుంటావు...." అన్నాడు గౌతం.

అప్పుడు నరేంద్రకేమయిందో తెలియదు. అతడు మెరుపు వేగంతో నేలమీది కత్తిని తీసుకున్నాడు. గౌతంను నేలమీద పడగొట్టాడు.

"ఏయ్....నన్ను చంపకు...." అన్నాడు గౌతం.

"అయితే నాతో చలపతి ఇంటికిరా. విశాలాక్షి కాళ్ళమీద పడు. నీ తప్పుకు చలపతి వేసే శిక్షను ధైర్యంగా అనుభవించు...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"నాకు షరతులు చెప్పకు. నన్ను కావాలనుకున్నా నువ్వు చంపలేవు. నువ్వు చంపినా నేను మళ్ళీ తిరిగి రాగలను. నీకు అనుమానముంటే పరీక్షించుకో. ఇప్పుడు నేను గౌతంని. నువ్వు నన్ను చంపితే నేను పునర్జన్మ నెత్తి తిరిగివస్తాను. అప్పుడు నేను నువ్వు కోరిన పేరుతో పలుకుతాను. నీకేం పేరుకావాలో చెప్పుకో. ఆ పేరుతో నే నిన్ను పలకరిస్తాను—"

"నువ్వు నన్ను భయపెడుతున్నావు...."

"భయంకాదు. నా శక్తిసామర్థ్యాలకు ఋజువు.... పేరు చెప్పు...."

"విభీషణ్...." అన్నాడు నరేంద్ర చటుక్కున.

"విభీషణా....ఆదేం పేరు! నేను చలపతివంటి రాక్షసుడికి ద్రోహంచేసిన మంచిరాక్షసుడివనా?"

"నువ్వేమైనా అనుకో — నీకు పేరు పెట్టడానికి నేనెక్కువగా ఆలోచించలేదు. నోటికి వచ్చిన పేరు చెప్పాను...."

"పేరు చెప్పావు. అయితే నన్ను చంపుతావా? నీకంత ధైర్యమా?"

గౌతం ఇంకా ఏదో అనబోతుండగా నరేంద్ర కత్తిని సూటిగా అతడి గుండెల్లో దింపాడు. రక్తం ఉవ్వెన చిమ్మింది. గౌతం పెద్దగా కేక పెట్టబోగా— నోరు నొక్కి ఆపేశాడు.

కాసేపటికి గౌతంలో చలనం ఆగిపోయింది. ఒళ్ళు చల్లబడింది.

నరేంద్రకు జరిగింది తెలిసింది. అతడికి భయంవేసింది. గుండె చిక్కబట్టుకునేందుకతడికి కాసేపు పట్టింది.

తను చంపింది ఓ దుర్మార్గుడ్ని. కిరాతకుడ్ని. తను జైల్లో పనిచేసే ఉరితీసే మనిషి—అనుకుంటే చేసినపని న్యాయమైనదే అవుతుంది.

"నేను నేరం చేయలేదు...." అని సరిపెట్టుకున్నాడు నరేంద్ర.

తర్వాత అతడు గదంతా శుభ్రంచేశాడు. ఎక్కడా రక్తం మరకలు లేకుండా తుడిచాడు. కనుచీకటి పడే దాకా ఆగి వీధిలోకి వచ్చాడు. అక్కడ గౌతం కారుంది. వీధిలో ఎవ్వరూ మసలడంలేదు.

నరేంద్ర శవాన్ని కారు డిక్కీలోకి చేర్చాడు. కారును డ్రైవ్ చేసుకుంటూ ఓ కొండప్రాంతాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడ్నుంచి డిక్కీలోని శవాన్ని అగాధంలోకి తోసేశాడు. గౌతంలో యేమాత్రమైనా ప్రాణం మిగిలివుంటే ఆ దెబ్బతో పోయుండాలి.

తర్వాత నరేంద్ర కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ ఊళ్ళోకి వచ్చాడు. ఒకచోట కారును వదిలిపెట్టి ఇంటికి వెళ్ళి పడుకున్నాడు.

తర్వాతేం జరిగిందో అతడికి తెలియదు.

మర్నాడు నిద్రలేచేసరికి జరిగిందంతా కలలా ఉందతడికి.

రెండురోజులపాటు బయటి ప్రపంచాన్ని చూడ్డానికి కూడా భయపడ్డాడతడు. కానీ తను గౌతంను చంపే నన్న విషయం విశాలాక్షికి తెలియజేయాలనుకున్నాడతడు.

"డియర్ విశాలా!

నేను నీ తరఫున గౌతంపై పగతీర్చుకున్నాను.

అతడ్ని నా గదిలో కత్తితో పొడిచి చంపి శవాన్నతడి కార్లోనే తీసుకుని వెళ్ళి కొండమీది నుంచి అగాధంలోకి తోసేశాను. కానీ నన్నభినం దించడానికూడా నా వద్దకు రావద్దు. నన్ను మరిచిపో. గౌతం చేసిన తప్పుకి నిన్ను నీవు నేరస్తురాలిగా భావించుకున్నావు. నాకు దూరంగా ఉండాలనుకున్నావు. నేను స్వయంగా తప్పు చేసినాను కాబట్టి నువ్వు క్షమించినా నన్ను నేను క్షమించుకోలేను. నేను నేరస్తుడ్ని. నేనిక సుఖ జీవితానికి అర్హుణ్ని కాదు. నా నేరం నన్ను సాధించి వేధిస్తుంది. మన మిక ఒకరినొకరు మరిచి పోదాం. సెలవు. నీ

నరేంద్ర."

ఈ ఉత్తరాన్నతడామెకు పోస్టు చేశాడు. ఆమె ఈ ఉత్తరం సాయంతో తనను పోలీసుల కప్పగిస్తుందని కానీ తన నేరానికతను సాక్ష్యం వదిలిపెడుతున్నానని గానీ అతడు భయపడలేదు.

అతడు విశాలాక్షిని ప్రేమిస్తున్నాడు. ప్రేమ ఉన్న చోట అపనమ్మకముండదు. నరేంద్ర నమ్మకం వృధా పోలేదు. విశాలాక్షి అతణ్ని కలుసుకోలేదు. పట్టించే ప్రయత్నం చేయలేదు.

ఇద్దరూ ఒకరికొకరు దూరంగా ఉంటున్నారు.

అలా మూడు నెలలు గడిచాయి.

ఈరోజు విభీషణ్ పేరుతో అతడికో ఉత్తరం వచ్చింది.

విభీషణ్ పేరు చనిపోయేముందు క్షణాలలో

గౌతంకి నరేంద్ర పెట్టిన పేరు. ఆ తర్వాత అది మరొకరికి చెప్పే అవకాశం లేకుండా అతడి ప్రాణాలు పోయాయి. కత్తిపోటుకే అతడు చచ్చిపోయాడు. ఆపైన కొండపైనుంచి అగాధంలో పడ్డాడు. అటువంటివాడు బ్రతికిరావడం అసాధ్యం.

కానీ వచ్చినట్లే వుంది. ఎలా జరిగింది?

"అన్నింటికీ కాలమే జవాబు చెబుతుంది—" అనుకున్నాడు నరేంద్ర.

3

సాయంత్రం నాలుగున్నరకు హోటల్ గజపతిలో రూం నంబరు పదహారు తలుపులు తట్టాడు నరేంద్ర.

"కమిన్—తలుపులు తీసుకుని రావచ్చు—" అన్న గొంతు లోపల్నించి వినిపించింది. అది గౌతం గొంతు....

నరేంద్ర తలుపు తోసుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు.

"తలుపు గడియ పెట్టు నరేంద్రా!" అన్నాడు గది లోని వ్యక్తి. అతడి వీపు మాత్రం నరేంద్రకు కనబడుతోంది.

నరేంద్ర తలుపు గడియ పెట్టాడు.

ఆ వ్యక్తి వెనక్కు తిరిగాడు.

"గౌతం!" అన్నాడు నరేంద్ర ఆశ్చర్యంగా.

"గౌతం కాదు....విభీషణ్..." అన్నాడతడు.

"నువ్వు....ఎలా బ్రతికొచ్చావు?"

"నేను బ్రతికిరాలేదు. బ్రతికున్నప్పుడులేని అద్భుత శక్తులతో తిరిగి వచ్చాను. నావంటి వాళ్ళకు బ్రతుకు కంటే చావే పెద్ద వరం....నా శక్తిసామర్థ్యాలు చూస్తావా?" అన్నాడు విభీషణ్.

నరేంద్ర మాట్లాడలేదు.

విభీషణ్ ఉన్నట్లుండి గాలిలోకి లేచాడు. సముద్రం దాటిన హనుమంతుడిలా గాల్లో తేలుతూ కాసేపుతిరిగి నేలమీదకు దిగి—"చూశావా?" అన్నాడు.

నరేంద్రకు ముచ్చెమటలుపోశాయి.

"నువ్వు నన్నెందుకు పిలిచావు?"

"నీతో నాకు ముఖ్యమైన పనుంది...."

"నీకు నామీద పగ లేదా?"

"నాకు అద్భుత శక్తులతోకూడిన పునర్జన్మనిచ్చావు. నీమీద నాకు కోపమెందుకు? పైగా నీనుంచి నేను కొన్ని ప్రయోజనాలు సాధించాలనుకుంటున్నాను కూడా—" అంటూ నవ్వాడు నరేంద్ర.

"ఏమిటవి?"

"నువ్వు విశాలాక్షికి దూరంగా ఉండకు. ఆమె మానసికస్థితి యిప్పుడు మామూలయింది. నువ్వు చిత్తశుద్ధితో ప్రయత్నిస్తే విశాలాక్షి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటుంది. మీ పెళ్ళి జరగాలన్నది నా కోరిక...."

"అందువల్ల నీకేం ప్రయోజనం?"

"విశాలాక్షి మంచిది. ఆమెపట్ల నాకు కోపంలేదు. కానీ చలపతి నరరూప రాక్షసుడు. అతడి ఆటకట్టించాలి. అందుకు నేను నీ సాయం కోరుతున్నాను..."

"అద్భుత శక్తులున్న నీకు సాయమా?" అన్నాడు నరేంద్ర ఆశ్చర్యంగా.

"నా శక్తి మనుషులకు భయపెట్టడానికేగానీ మరెందుకూ పనికిరాదు. చలపతివంటి వాడిని జయించడానికి అద్భుత శక్తులు సహకరించవు. నీవంటివారే పనికివస్తారు. నీవు అతడింటికి వెళ్ళి మాటలతో మభ్యపరిచి వాళ్ళింట్లో

ఓ మనిషివిగా. విశాలాక్షిని పెళ్ళిచేసుకో. నీ ద్వారానే చలపతి పతనం కావాలి. అందుకు నేను నా అద్భుత శక్తులతో నీకు సహాకరిస్తాను చలపతింట్లో ఎక్కడెక్కడ కీలక పత్రాలు దొరుకుతాయో నేను నీకు చెబుతాను. వాటి సాయంతో చలపతిని కొంతకాలం మానసికంగా వేధించి తర్వాత పోలీసుల కప్పజెప్పవచ్చు...." అన్నాడు విభీషణ్.

"నేను నీ మాట వినను. భయపడనివాళ్ళను నువ్వేమీ చేయలేనని నువ్వే చెప్పావు—" అన్నాడు నరేంద్ర.

"నేనేమీ చేయలేనిమాట నిజం. కానీ అద్భుత శక్తులతో సామాన్య మానవుడు తెలుసుకోలేని విశేషాల నెన్నింటినో నేను తెలుసుకోగలను. నువ్వు నామాట వినకపోతే నా మాట వినేవారు మరికొందరు దొరుకు తారు. వాళ్ళను చలపతిమీదే కాదు—నీమీద కూడా ప్రయోగిస్తాను. నీ జీవితం నరకమవుతుంది. నిన్ను నీడలా వెంటాడి వేధిస్తాను. నాతో శత్రుత్వం నీకు మంచిది కాదు. నాతో స్నేహం నిన్నెన్నో విధాలా కాపాడు తుంది...."

"అయితే నేనాలోచించుకోవాలి. అందుకు వ్యవధి కావాలి...."

"ఆలోచించుకో. కానీ వ్యవధి ఇరవై నాలుగుగంటలు మాత్రం. మరో షరతు, నేనిలా దెయ్యాన్నై తిరుగుతున్నట్లు నీకు తప్ప ఇంకెవ్వరికీ తెలియకూడదు...."

"ఎందుకని?"

"చలపతివంటి వాడికి ఏ ఆధారమూ దొరక్కుండా శిక్ష లభించాలి. ఆధారం దొరికిందంటే అద్భుతశక్తుల్ని కూడా దెబ్బతీయగల మొనగాడాయన—"

"సరే—" అన్నాడు నరేంద్ర సాలోచనగా.

"రేపు సరిగ్గా ఇదే సమయానికిక్కడకు రా—" అన్నాడు విభీషణ్.

4

నరేంద్ర వెంటనే చలపతి ఇంటికి వెళ్ళలేదు.

కాసేపతడు బీచివద్ద గడిపాడు. ఉన్నంతసేపూ అతడికి విభీషణ్ గురించిన ఆలోచనే!

చనిపోయిన గౌతం ఎలా తిరిగొచ్చాడు? చనిపోయే ముందుచేసిన వాగ్దానాల్ని నిలబెట్టుకోడానికీ, కోరికలు తీర్చుకొనేందుకూ మనిషినావహించుకుని ఉన్న ఆత్మ దెయ్యమై తిరిగి వస్తుందా? హోటల్ గదుల్లో బస చేస్తుందా?

విభీషణ్ పేరు మరో వ్యక్తికి తెలియడానికి వీల్లేదు కాబట్టి—హోటల్లో మకాంచేసిన వ్యక్తి అచ్చం గౌతం లాగే ఉన్నాడు కాబట్టి—ఇంకేమీ సందేహంలేదు. వచ్చిన వ్యక్తి గౌతం! ఆ గౌతంని తను స్వయంగా హత్యచేశాడు. శవాన్ని కొండమీంచి అగాధంలోకి తోసేశాడు. కాబట్టి వచ్చినది వ్యక్తి కాదు—గౌతం ఆత్మ!

ఆ ఆత్మ తన్ను చలపతికి వ్యతిరేకంగా పనిచేయమని శాసిస్తోంది. తనమాట వినకపోతే యేమైనా చేయగలనని బెదిరిస్తోంది.

ఇప్పుడు తనేం చేయాలి?

బాగా ఆలోచించేక ఒకవిధంగా ఇదీ మంచిదేననిపించింది నరేంద్రకు. విశాలాక్షి గౌతంకు లోబడిపోయిందని తెలిసేక తనాకసితో గౌతంను చంపేశాడు. ప్రతిపన్న శత్రువుని చంపేయడం బాగానే ఉంది. ప్రతిపన్న

ప్రియురాలి కేం చేయాలి?

తానొక హంతకుడినన్న భ్రమలో ప్రియురాలిని విస్మరించాడు నరేంద్ర. చనిపోయిన గౌతం విభీషణ్ పేరుతో తిరిగివచ్చాడు. సంతోషంగా ఉన్నాడు. అతడికి తనపై కోపంలేదు. తనుమాత్రం విశాలాక్షి నెందుకు విస్మరించాలి?

హత్యచేసి తను నేరస్థుడయ్యాడు. బలాత్కారానికి గురైన ప్రియురాలిని విస్మరించి తన నేరాల సంఖ్యను పెంచుకోవడం సబబుకాదు.

నరేంద్ర లేచినిలబడ్డాడు. అతడికి విశాలాక్షిని కలుసుకోవాలని ఆత్రుతగా ఉంది. ఎలాగో అలా ఆమెను సంతోషంగా ఉంచాలి.

అయితే తనిప్పుడు విభీషణ్ కి సహకరించి చలపతిని కష్టాలపాలు చేయబోతున్నాడు. తండ్రిని కష్టాలపాలు చేసే కూతురు సంతోషంగా ఉండగలదా?

కానీ చలపతి నేరస్థుడు. సమాజ విద్రోహి....

ఇలా ఆలోచించగానే నరేంద్రకు నవ్వొచ్చింది.

ఈ సమాజం నేరస్థులతో నిండిపోయి వుంది. చిన్న నేరాలు చేసినవాడు సామాన్యుడిగా వుండిపోతున్నాడు. పెద్ద నేరాలు చేసేవాడు పెద్దమనిషి అవుతున్నాడు. ఏ నేరాలూ చేయనివాడు సామాన్యులలో సామాన్యులై అసామాన్య నాయకులను నేరస్థుల నుంచి ఎన్నుకుంటున్నాడు.

ఎవరెలాపోతే తనకెందుకు? చట్టం, సమాజం భరిస్తున్న నేరాలను తానెందుకు ఎదురించాలి?

“చలపతి నేరాలతో నాకు నిమిత్తంలేదు. కేవలడి నేరాలలో పాలుపంచుకోను. చట్టవిరుద్ధం కాదనిపించే

విధంగా ముందు జీవితం గడుపుతాను...." అనుకున్నాడు నరేంద్ర.

అప్పుడతడికి తను చేసిన హత్య గురించి గుర్తుకు వచ్చింది.

నరేంద్ర యెక్కువగా ఆలోచించకుండా తిన్నగా చలపతి ఇంటికి వెళ్లాడు. చలపతి అతణ్ని చూసి—"ఏం నాయనా! ఇన్నాళ్ళకు నీకు మళ్ళీ నా యిల్లు గుర్తొచ్చిందా?" అన్నాడు.

"నేను మీ యింటికి రాకపోవడానికి కారణం మీ అమ్మాయికి తెలుసు. అన్నీ నేనామెకు ఉత్తరంలో రాశాను. జరిగిన ఘోరానికి మనసు చిక్కబట్టుకునేందుకే వ్యవధి కావలసి వచ్చింది...." అన్నాడు నరేంద్ర.

"అయితే మా అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుంటావా?"

నరేంద్ర తల అడ్డంగా ఆడించి—"అది నావల్లకాదు. ఎందుకో మీ అమ్మాయికి తెలుసు " అన్నాడు.

"నాకూ తెలుసు. నీలాంటివారి ప్రేమ అందమైన అమ్మాయికి ప్రియుడు కావడానికే! ఆపదలో వున్న ప్రియురాలికి చేయూతనిచ్చే బాధ్యత నీకున్నట్లు నీ ప్రేమ నీకు చెప్పలేదా?"

"మీరు పొరబడ్డారు. నేను విశాలాక్షిని ప్రాణం కంటె మిన్నగా ప్రేమించాను కాబట్టే నేరానికి అనువుదూరంలో వుండాలనుకునే నేను గొంతును నా చేతులతో పొడిచి చంపాను. ఆవిధంగా నేను హంతకుడ్నీ నేరస్థుడ్నీ. విశాలాక్షి అత్యాచారానికి గురయింది అందులో ఆమె తప్పేమీ లేదు. అందువల్ల ఆమె పవిత్రురాలు. ఒక హంతకుడిగా నేనామె జీవితంలో ప్రవేశించలేను. ప్రవేశించి సుఖపెట్టలేను...."

"సరే—ఇవన్నీ నీబోటి బూటకపు ప్రేమికుడు చెప్పే కబుర్లే! ఇప్పుడు నువ్వు నాకాళ్ళట్టుకుని ప్రతిమాలినా నా కూతుర్ని నీకివ్వను. ఎందుకో తెలుసా?" అన్నాడు చలపతి. తెలియదన్నట్లు నరేంద్ర తలాడించగానే ఆయన అసలు విషయం వివరించి చెప్పాడు.

గౌతంచేత అత్యాచారానికి గురైన రెండుమాసాలకు విశాలాక్షికి తను ఉత్తమనిషి కాదన్న అనుమానం కలిగింది. ఆమెను వెయ్యికళ్ళతో కనిపెట్టి కాపాడుకుంటున్న చలపతి — తనకు బాగా పరిచితురాలైన ఓ లేడీ డాక్టరుకు విషయం చెప్పి తన కూతురికి అబార్షన్ జరిపించమనీ, ఈ విషయం రెండో కంటికి తెలియకూడదనీ కోరాడు. లేడీ డాక్టరు విశాలాక్షిని పరీక్షించి ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విశేషం చెప్పింది.

విశాలాక్షి గర్భవతికాదు. అంతవరకూ ఆమె పురుష స్పర్శనే ఎరుగదు.

"అదెలా సాధ్యం?" అన్నాడు నరేంద్ర ఆశ్చర్యంగా.

"అదే అందరికీ అనుమానం వచ్చింది. తర్జన భర్జనలు చేయగా ఒకవిధంగా జరిగుండవచ్చుననిపించింది. నా గురించి బాగా తెలిసిన గౌతం నా కూతురిపై అత్యాచారం చేయలేడు. వాడామెను హిప్నాటైజ్ చేసి తనామెను బలత్కారం చేశాడన్న భ్రాంతిలో వుంచాడు."

"అలా జరిగే అవకాశముంటుందా?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"నేను గౌతం గురించి ఆరాతీయగా అతగాడికి హిప్నాటిజంలో మంచి ప్రావీణ్యముందనీ—దాన్నతడు

నేరాలు చేయడానికే కాక — నేరాలు చేసిన భ్రాంతి కలిగించడానికే ఉపయోగిస్తాడనీ తెలిసింది...."

"ఈ విషయం నాకు వెంటనే ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"నమ్మతగదిగా వుండని ఈ నిజాన్ని నీదాకా రానివ్వడానికి అమ్మాయి అంగీకరించలేదు...."

"అయితే గౌతం నన్ను కూడా అలాంటి భ్రాంతికే గురిచేశాడేమో. లేకుంటే నేను హత్యలు చేయలేను...." అంటూ నరేంద్ర తన అనుభవం మొత్తం చలపతికి— వివరించాడు.

అంతా విన్న చలపతి "అర్థమయింది. గౌతం నా కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నాడు. ఆమెను బలత్కార భ్రాంతికి గురిచేశాడు. అది తెలిస్తే నేను బ్రతకనివ్వనని తెలిసి నన్ను నమ్మించడానికి నీచేత చంపబడిన భ్రాంతిని నీకు కలిగించాడు. గౌతం చనిపోయాడనే నేననుకున్నాను. బలాత్కారానికి గురైన భ్రాంతిలో నా కూతురు తన్ను పెళ్లాడుతుందన్న భ్రమ తొలగిపోగానే గౌతం నాకు భయపడడం ప్రారంభించాడు. నిన్ను, నా కూతుర్ని హిప్నాటిజానికి గురిచేసి-ఇప్పుడు నన్ను సాధించాలనుకుంటున్నాడు .... ఇలా జరిగుంటుందన్న ఊహే నాకు రాలేదు. చాలా చిత్రంగా వుంది...." అన్నాడు.

కాసేపు నరేంద్రకు నోట మాటరాలేదు.

గౌతం విభీషణ్ గా ఎలా వచ్చాడో ఇప్పుడు తెలిసిపోయింది. అసలిలా జరిగుండవచ్చునన్న అనుమానం తనకెందుకు రాలేదో?

"ఇప్పుడు నేనేం చేయాలి?" అన్నాడు నరేంద్ర.

"నేను నీకో ఉత్తరం రాసిస్తాను. అది తీసుకుని వెళ్ళి

రేపు గౌతంని కలుసుకో. కథ సుఖాంతమవుతుంది ..."
అన్నాడు చలపతి.

"అంటే?"

చలపతి మారుమాట్లాడకుండా ఉత్తరం వ్రాయసాగాడు. ఆయన వ్రాస్తూంటే ఏం వ్రాస్తున్నాడోనని కుతూహలంగా చదవసాగాడు నరేంద్ర.

"డియర్ విభీషణ్!

నిన్ను నేను, నా కూతురు మనస్ఫూర్తిగా క్షమిస్తున్నాం. మోసం చేయగల స్థితిలో కూడా నీవు నీ విద్యను మోసానికి ఉపయోగించలేదు. అందుకు నిన్నభినందిస్తున్నాను, నీకు కృతజ్ఞుడ్ని కూడా!

నాకు భయపడి నామీద కత్తిగడితే—కత్తిపడేది నీమీదేనని నీకూ తెలుసు. నేను నీ భయం పోగొట్టాను కాబట్టి నువ్వు నీ కత్తిని ఒరలో పెట్టు.

విశాలాక్షి నీకు పనికిరాదు. నరేంద్ర నాకు పనికిరాడు. వాళ్ళిద్దర్నీ వాళ్ళకు నచ్చిన బాటలో జంటగా నడవనిద్దాం.

ప్రస్తుతానికి నీదీ నాదీ ఒకే బాట! నాకు సమాంతరంగా వేరే బాటలో నడవాలనుకోక—నా బాటలోకే రా!

నిన్ను గాలిలోంచి నేలకు దింపి మళ్ళీ గౌతంని చేయడానికే ఈ ఉత్తరం. అర్థమయింది కదూ!

నీ శ్రేయోభిలాషి
చలపతి"

అప్పుడు నరేంద్రకో అనుమానం వచ్చింది.

43

గౌతం కలిగించిన భ్రాంతి అద్భుతం! అటువంటి గౌతంని భయపెట్టి శాసించగల చలపతి మరో అద్భుతం!

అయితే గౌతం తనకు భ్రాంతి కలిగించాడా లేక గౌతమ్ తనకు భ్రాంతి కలిగించాడన్న భ్రాంతిని చలపతి కలిగించాడా?

ఏది నిజం? ఏది భ్రాంతి?

—:అ యి పో యిం ది:—